

42. Зазори са зорна зора

Коледарска (на момък)

ТД-181,2,19

Зазори са, коладе ле, зорна зора, коладе ле.

то ни било зорна зора,
а най било Маркова мама –
тя си ходи да си дири,

5 да си дири нейна сина,
нейна сина Кралян Марко.
Как си върви Маркова мама,
срещом среща божа майка.

Йотговаря Маркова мама:

10 – Йой тай тебе, божа майко,
като ходиш долу и горе,
не видя ли мойта сина,
мойта сина, Кралян Марко?

Йотговаря божа майка:

15 – Йой тай тебе, Маркова мамо,
и да вида не познавам!
Пак си тръгна Маркова мама
натъжена, нажалена,
как си върви Маркова мама,

20 срещом среща ясно слънце.

Йотговаря Маркова мама:

– Йой та тебе, ясно слънце,
като грееш отвисоко
и огряваш нашироко,

25 не видя ли мойта сина,
мойта сина Кралян Марко?

Йотговаря ясно слънце:

– Йой тай тебе, Маркова мамо,
и да вида, не познавам!

30 Йотговаря Маркова мама:

– Мойта й сина твърдя лична:
на гърди му й темян месец,
на плещи му дребни звезди!
Йотговаря ясно слънце:

35 – Видях го, видях, Маркова мамо,
татък долу, по-надолу,
бой се бие с еничери,
бой се бие и болен лежи:
на глава му й сиво йорле,

40 със крилца му сянка пази,
със човка му вода носи,
вода носи, уста квази;
със крачка му дърва бере,
със крачка му огън кладе,

45 огън кладе и люто къльне:
„Дано умре Кралян Марко,
да му изям белите меса,
да му изпия черни кърви!“
Не си умря Кралян Марко,

50 не си умря, а оздравя,
че изсече еничери,
еничери, друговери,
че покани сиво йорле:
– Йой тай тебе, сиво йорле,

55 еж да са наедеш на бели меса,
пий да са напиеш на черни кърви!
Ха наздраве, Кралян Марко,
тебе пеем, богу славим,
тази вечер, на Коледа!

с. Бояджик, общ. Тунджа, 1 март 1980 г.
Гроздю Русев Пехливанов, род. 1924 г.